

Република Србија
УПРАВНИ СУД
13 – У 7643/10 (2009)
04.06.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Јасминке Вукашиновић и Невене Милојчић, чланова већа, са судијским помоћником Вукицом Латиновић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца М. С. из Немачке, кога заступа старатељ К. Д., против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекција полиције, Управа за управне послове у седишту Министарства 03/10 бр. 204-1-383-1/2006 од 17.11.2008. године, у предмету отпуста из држављанства, у нејавној седници већа одржаној дана 04.06.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем које је донето у извршењу пресуде Врховног суда Србије У. 2878/07 од 06.03.2008. године, одбијен је захтев тужиоца за отпуст из држављанства Републике Србије, због неиспуњења услова из чл. 28. став 1. тачка 2. Закона о држављанству Републике Србије.

У тужби поднетој Врховном суду Србије дана 10.12.2008.године, преко Генералног конзулата РС у Минхену, под Посл.бр. У 1668/09, старатељ тужиоца оспорава законитост решења туженог наводећи да је тужилац болесно лице, ометено у развоју, што подврђује документацијом коју уз тужбу подноси из

које очигледно произлази да тужилац није у стању да регулише војну обавезу, па предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење, а тужиоцу дозволи отпуст из држављанства.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Управном суду су дана 01.01.2010. године на основу чланова 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, сагласно члану 29. став 1. Закона о уређењу судова.

По оцени навода у тужби, одговору на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Управни суд је нашао:

Тужба је неоснована.

Правилно је, по оцени суда, одлучио тужени орган када је одбио захтев тужиоца за отпуст из држављанства Републике Србије јер из акта Министарства одбране, Сектра за људске ресурсе, Управа за обавезе одбране бр. 759-4 од 06.04.2006. године се види да тужилац није извршавао обавезе прописане Законом о Војсци Југославије из којих разлога наведени орган није сагласан да се тужиоцу одобри отпуст из држављанства, па у конкретном случају нису испуњени услови из чл. 28. став 1. тачка 2. Закона о држављанству Републике Србије да се тужиоцу одобри отпуст из држављанства Републике Србије.

Наиме, одредбом члана 28. став 1. тачка 2. Закона о држављанству Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 135/04 и 90/07), је прописано да држављанину Републике Србије држављанство Републике Србије престаје отпустом ако поднесе захтев за отпуст и ако, између осталог, нема сметњи у погледу војне обавезе.

Како се из списка предмета утврђује да тужилац није извршавао обавезе прописане Законом о Војсци Југославије, што ни тужилац у тужби не спори, то и по оцени овог суда у конкретном случају нису испуњени услови за отпуст из држављанства Републике

Србије.

Суд је оценио као неосноване наводе тужиоца, да је тужилац болесно лице, ометено у развоју и да није у стању да регулише војну обавезу, али налази да ови наводи нису од утицаја на законитост оспореног решења, обзиром да то да је одредбом чл. 293. став 3. Закона о Војсци Југославије (“Службени лист СРЈ” бр. 43/94...3/02 и “Службени лист СЦГ” бр. 7/05 и 44/05), прописано да оцена неспособан и привремено неспособан за војну службу може се дати само на основу лекарских и других прегледа и психолошких испитивања у Војној здравственој установи. Стога се докази који су уз тужбу поднети не могу прихватити као релевантни да је тужилац неспособан за служење војне обавезе јер у складу са наведеном одредбом Закона, оцену неспособности за служење војне обавезе може дати само Војна здравствена установа.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде, на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, бр. 46/96), који се примењује на основу одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр.ј 111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 04.06.2010. године, 13 – У 7643/10 (2009)

Записничар
Вукица Латиновић,с.р.

Председник већа-судија
Обрад Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

И.Р.